

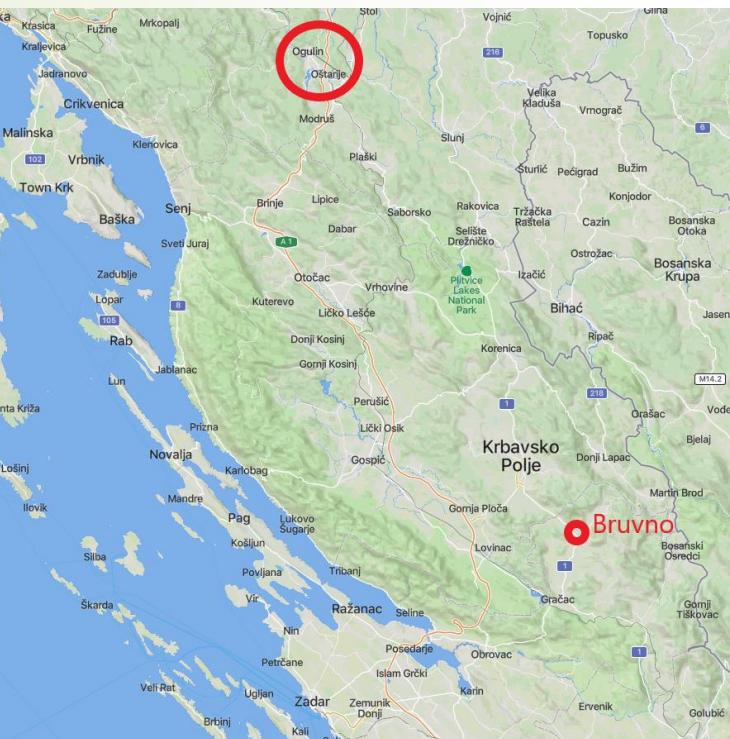
Fran KURELAC

Hrvatski jezikoslovac, književnik, knjižničar, učitelj, predavač, govornik, pisac proglaša, sakupljač narodnoga blaga i narodnih jačak i prevoditelj

(*1811.-+1874.)

Fran KURELAC (*1811.-†1874.)

- ditinstvo
- obitelj
- materinski jezik

- ▶ Fran KURELAC se je rodio 14.1.1811. u Bruvnu na Krbavi u Liki (HR).
- ▶ Njegovi roditelji su bili: otac Ivan KURELAC i majka Rozalija rodj. Stošić, ki su bili rodjeni u Ogulinu.
- ▶ Njegov materinski jezik je bio hrvatski govor ovoga kraja, ča znači ikavsko-ekavski dijalekt čakavskog narječja, neovisno jeli se govori ča ili kaj.
- ▶ „Starinom Ogulinac,a rodjen u Bruvnu na Krbavi“
F.Kurelac:Recino koju(*Karlovac,1860.*)
- ▶ S obiteljom je živio med ljeti 1829-1830 u Oštariji, kamo se je bio redovito vraćao do ljeta 1833.

Fran KURELAC (*1811.-†1874.)

- hrvatski govor stanovništva Ogulinsko-modruške udoline
- Ogulinsko-modruški govor je bio materinski jezik Fran KURELCA.
- oštarski govor i Fran KURELAC

Izvori:

- M.Perušić': *Rječnik čakavskoga narječja sela Mihaljevići kraj Oštarija(1993.)*
S.Vulić: *O GOVORIMA U OGULINSKO-MODRUŠKOJ UDOLINI POTKRAJ 20. I POČETKOM 21. STOLJEĆA NA PRIMJERU GOVORA OŠTARIJA(2010.)*
I.Mihaljević: *Fran Kurelac Starinom Ogulinac, nakratko Oštarac(2022.)*

► Oštarski je govor ki ima neke imenice, ke pripadaju i gradišćanskohrvatkomu govoru:

- čižma,
- ruška,
- družica,
- godina (kiša),
- kebar (hrust),
- kreljut (krilo),
- lapat (njiva),
- Vazam (Uskrs),
- viška (vjaštica),
- kaštiga (kazna),
- betežan (bolestan),
- pašćit (žuriti se),
- popast (uhvatiti),
- sranit (sakriti),
- vrć (staviti), itd.

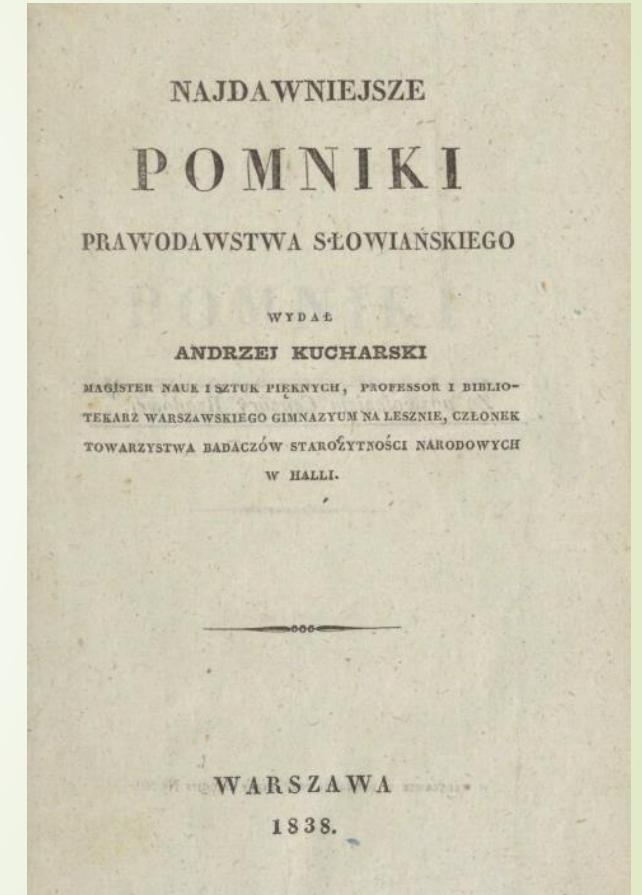
Fran KURELAC (*1811.-†1874.)

- Školovanje, prijatelji i suradnici
 - Osnovna škola
 - Švarča-Karlovac(njemački)
 - Rakovec(hrvatski)
 - Gimnazija
 - Karlovac
 - Štajerski Gradac/Graz
 - Zagreb
 - Sveučilišta
 - Beč(talijanski i francuski jezik /1833./)
 - Požon(Liceum /1834./)
 - Budimpešta /1835./
 - Praga

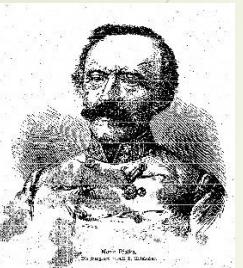
- ▶ U Štajerskom Gradacu/Grazu upoznaje mladoga Ljudevita Gaja
- ▶ U Požonu upoznaje slovačke i češke slaviste, kao: Ján Kollar, Fr.Palacki, P.J.Šafarik i grofa Janka Draškovića i zastupnika Ugarskoga sabora i studente.
- ▶ U Peštu je išao zajedno s mlinicom, ka je slijedila J.Kollara.
- ▶ U gradu Krumlov(CZ) je popisao i klasificirao 25 000 knjigov u knjižnici kneza Adolfa Schwarzenberga
- ▶ Nakon toga je bio kratko u Pragu i onda u Beču.
- ▶ 1842. prvi put pohadja zapadougarske(gradišćanske) Hrvate
- ▶ 1846. – 1848. drugi put pohadja zapadougarske(gradišćanske) Hrvate.

- Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak
- Krajem ljeta 1825. ga je kao mladoga učitelja poslala Varšavská „Komisya wyznań religijnych i oświecenia publicznego“ na potovanje po slavenski krajina i regija, ča je uključivalo i pohod Nimške, Austrije i Italije, da studira slavenske literature i dijalekte. Ov njegov istraživački put je durao 5 ljet dugo i u to vreme je poiskao i mnoga hrvatska sela u našoj regiji. Poznato je da se je bio Kucharski, kad se je vraćao iz Budimpešte u siječnju 1828. u Beč, nastanio na nekoliko mjesec u jedno hrvatsko selo, kade je produčavao dijalekte "austrijskih(gradišćanskih)" Hrvatov. A.F.Kucharski je bio prvi i najstariji poznati sabirač hrvatski narodnih jačak.
- Njegov posjet u naši kraji potvrđuju i dvi njim zabilježene narodne jačke, i to: „Kad si na placi sidila“ i „Tovaruši moji mene srce boli“.

Izvor: T. Lewaskiewicz: Podróż naukowa Andrzeja Kucharskiego po Słowiańskszczyznie odbyta w latach 1825-1830. Poznań.

■ Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak

Miroslav FIALKA (*1809. - †1869.)

češki časnik austrijske vojske,
novinar i sakupljač hrvatskih
narodnih jačak

- ▶ U ljeti 1838.-44. se je počeo zanimati za gradićanske Hrvate, njihov jezik, kulturu i običaje. U ovi ljeti je i pohodio veći broj gradićansko-hrvatskih sel.
- ▶ Svoja istraživanja za kulturu gradićanskih Hrvatov je publicirao u ljetu 1842. nekoliko puta u češkom časopisu KWĚTY u Pragu. Iz njegove zbirke je bilo u časopisu KWĚTY ukupno publicirano deset hrvatskih narodnih jačak.
- ▶ Izvan prezentacije hrvatskih narodnih jačak u svoji članki piše za povijest, narodnu nošnju, jezik i položaj ondašnjih gradićanskih Hrvatov.
- ▶ F.Kurelac je M.Fialku pohodio u Bečkom Novom Mjestu.

Národnj pjsně Horwátů w šopronské stolici královstvuj uherškého.

(Od Katicee Klementiceve va Oslipu)

Pošali¹⁾ mi mili nek jeden vesel glas,
Da mi se usuši od suzio muoj obraz,²⁾
Dosli³⁾ sam te ljubil, kot pjejela⁴⁾ ruožicu;

¹⁾ Pošli. ²⁾ od slzj mūg obličeg. ³⁾ posud. ⁴⁾ gako
wčela.

Strad¹⁾ cu te ostavit koto siroticu.
Poj nek²⁾ z Buogom Klinčac, z drugum valjubavi,³⁾
A z mjene ruožice nikdar se nezabi.⁴⁾
Jur⁵⁾ sam si ruožica cudakrat⁶⁾ mislila,
Bi li bolje⁷⁾ bilo, dalb⁸⁾ te ostavila.
Jnr bi te ruožica ziz⁹⁾ sèrca pustila,
Dab' ti nek ruožica neb' rado vidila.
Poj nek z Buogom Klinčac, kamo ti je drago;¹⁰⁾
A k nam nedohajaj,¹¹⁾ kad nij¹²⁾ vašim pravo.¹³⁾

(Od Anne Nemetove va Cikleži)

Snoe¹⁾ sam kasno²⁾ stala na širokoj placi^{3),}
Čula⁴⁾ sam ja ruoža žene pominati.⁵⁾
Se⁶⁾ za me tèr za te, milo sèrce moge;
Da èeš mi ti proiti med mlade vojštjane.⁷⁾
A komu èeš mili mene ostaviti?
Momo oteu, majki, sestricam i brateom?
Kad ideš ti mili na tužnu vojnici,
Zami⁸⁾ meni snobom⁹⁾ mladu divojeticu.
Ča¹⁰⁾ budeš ti mila tam z manum¹¹⁾ činila?
Ako ti ja budem nek košulje prala.
Mila duša moja, onde vode niž¹²⁾ nije!
Suze èu tuočiti¹³⁾, vode dost jimatí.
Mila duša moja, onde sapona¹⁴⁾ nije!
Moje biele ruke bieli sapuon budu.
Kadi budeš mila, bielo ruho¹⁵⁾ sušit?
Tabori, tabori, na bumbačnoj¹⁶⁾ šnuri.
Kadi budeš mila, bielo ruho piglat?
Tabori, tabori, na cesarskom stoli.

Komu zde nenapadá naše : „Bude wogna, bude“?!

Podivný a hluboký sauhlas wzdálených kmenů slowanských se v té pjsni gewj; nenj to wšak předklad; téz nápew gest giný.

■ Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak

Stanko VRAZ (*1810. - †1851.)

hrvatski i slovenski književnik, ilir i slavist, kritičar, prevoditelj, i sakupljač hrvatskih narodnih pjesam

- ▶ F. Ks. Kuhač za njega govori da je jedan od utemeljiteljev hrvatske folkloristike.
- ▶ U tretoj knjižici KOLA iz ljeta 1843. u članku „Narodne pěsme Hàrvatah“, kade opisuje „pleme Hàrvatsko“ je publicirao i šest narodnih jačak iz Austrije i Ugarske.
- ▶ S.Vraz u ljetu 1843. u „KOLU“ piše: „Ime hàrvatsko proteže se na värlo različite grane jugoslavenske. Hàrvatsko ime vlada po čitavom provincialu i granici hàrvatskoj, kao i po Primorju, Istrii, Dalmaciji i jednoj strani Bosne, Ugarske, Austrije i Moravie.“

III. Iz Austrie i Ugarske.

I. Tuge. (Iz dolnje Austria.)

Tuge moje tuge!
Da su moje tuge,
Kak su tuge druge!
Ali moje tuge
Jesu jako težke.
Kad bi samo male
Na kamen spadale,
Kamen bi razbile
Na makovo sime.

2. Dragota pogleda. (Iz zapadne Ugarske.)

1. Imala sam pérsten — ziz¹⁾ zelenim okom,
Zel mi ga j' moj mili — večer pod ubliókom.
2. Ča neznaš ti, mila, — ča s' rekla na veži,²⁾
Da ti moja ljubav — 'se na sèrci leži.

¹⁾ Ziz, s (cum). Dvostručenje praeponicie s nalazi se i u Bugarskom i retianskomu naréčju. Isto tako nalazio sam ga do dva — triput u nar. pěsmah srbske grane. (Vidi *Vukové Nar. pjesme srbske*, knj. I. str. 303: »Otale se Jovo podigao, I sa s njime sestrica Jelica itd.«) —

²⁾ Vesta, Vorhalle, u Štajeru priklet, onaj prostor u kući, što stoji izmedju sobah i glavnih vratah od kuće. Slavonci vele trin ili vajet.

CHORWATSKÉ TUŠE.

(Z Babské diecéze.)

Kad si na placi sidila,
Lipa se mi si vidila :
Črnij' oči, bijalo lice,
Sidila si kuť¹⁾) ruotica.

Strad²⁾ tju se otajjat³⁾)
Na seljani vrtljac⁴⁾ ,
Tъr tju si pogljđat
Za drugu ruoticu.

Sam si nakanila
Na duge ljubiti ;
Ali strada vidim,
Da nemore biti.

Miloga sjimala,
Ljubit ga neznala ;
Dab' ga strad jimala,
Ljubit bi ga znala.

Stop'br sam počala
Na višinu rasti,
Ur morem⁵⁾ nositi
Tuge na srdače⁶⁾.

Srce moje, srce,
Nehodi na sunce ;
Ar tješ se usušit
Kot o lozi⁷⁾ drivec.

(Srezenevsky.)

1) jako; 2) nyní; 3) jítí; 4) zahrádku; 5) jít musím; 6) tak, mi
srdačci; 7) jaké v lese.

■ Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak

Izmail Ivanovič SREZNJEVSKIY
(*1812. - †1880.)

ruski i ukrajinski slavist,
sakupljač hrvatskih narodnih
jačak

- ▶ Tri ljeta dugo je putovao po zemlja, kade su živili slaveni, uključujući kako Hrvatsku tako i naša sadašnja i ondašnja gradičansko-hrvatska sela. Upoznavao se je s mjesnim govorom i folklornimi tradicijama ter je postao prvi doktor slavistike u Rusiji. Od 1842. je bio profesor harkovskoga, a od 1847. sanktpeterburškoga sveučilišća.
- ▶ U našem kraju je rado pohadiao hrvatska sela i Hrvate, ča je i zabilježeno, i tako je 23. travnja 1842 u okviru svoga istraživanja pohodio i Hrvatski Jandrof.
- ▶ Dvi jačke, i to: „Trava zelena“ i „Kad si na placi sidila“, ku je zabilježio, kako sam piše u Jurskoj biskupiji. su izašle i u knjigi P. J. Šafárika „Slovanský národopis (Slavenska etnografija)“ u Pragu (CZ) u ljetu 1842.

■ Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak

Ivan KUKULJEVIĆ SAKSINSKI
(*1816. - †1889.)

hrvatski povjesničar, književnik
i političar, sakupljač hrvatskih
narodnih pjesam

- ▶ Od 1835. ljeta je služio u dvorskoj gardi u Beču, ljeta 1836. je postao časnik, a ljeta 1840. su ga premjestili u Milano (IT).
- ▶ Ljeta 1837. je postao suradnikom Lj. Gaja, pisao je u „Danici“, bio je jedna od vodećih osobov hrvatskoga narodnoga preporoda.
- ▶ U ljetu 1848. je dao poticaj na saziv Slavenskoga kongresa u Pragu (CZ).
- ▶ Bio je predsjednik Matice hrvatske (od 1874. do smrti)
- ▶ Njegov interes za hrvatsku narodnu pjesmu i narodnu jačku se more izviditi i u njegovoј knjigi: „PĚSME Ivana Kukuljevića Sakinskoga S dodatkom narodnih pěsamah puka hàrvatskoga, Zagreb 1847“. U predgovoru dodatka on u knjigi piše: „*Nitko do sada nepobrinu sakupiti pěsmice pučke po zelenih livadah i po visokih gorah hàrvatskikh. Nitko nepomisli na to, da pobere duhovno cvětje puka našega, pa ga uplete u věnac ostalih pěsama slavjanských. Samo puk koj pod imenom hàrvatskim žive, kraj mora jadranskoga i tamo kraj rěkah Kupe, Save, Drave, Taje, Lajte i Morave, u državi hàrvatskoj, ugarskoj i austrijskoj, nije mogao sve do sada naći muža, kome bi bio pověrio duhovno blago svoje.*“ U ovoj maloj pjesmarici su zabilježene i narodne jačke gradišćanskih Hrvatov.

Děvojka se razgovara s bratovimi konji.

(Iz Cverndorfa u Austrii.)

Jelena, Jelena, jabuka zelena !
Jošće nisi zrela, niti si juvena,
Neg ti budeš zrela, v prav čas trgana.
Pod njom raste trava ditelina,
Nju je žela jedna mlada divojka,
Mlada, mlada lipa jedna divojka.
Ča j' nažela pred konje je vrgla :
Jiće ! piće ! moga bratca konji !
Zutra vam je daleko put putom,
Momu brateu noste jubnu jubavku,
Našej majki jednu lahkú lahkotu,
Našem čački jednu dobru dobrotu,

I.Kukuljević Saksinski: „PĚSME Ivana Kukuljevića Sakinskoga S dodatkom narodnih pěsamah puka hàrvatskoga, Zagreb 1847“.

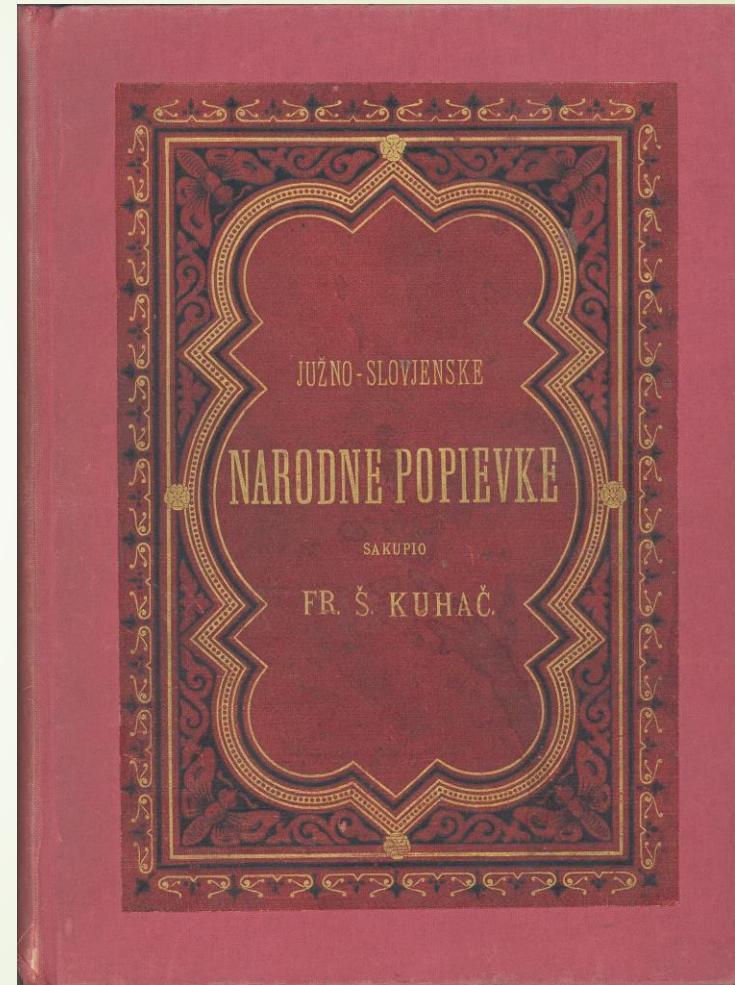
■ Ostali sabirači hrvatskih narodnih jačak

Franjo Ksaver KUHAČ (*1834. - †1911.)

hrvatski glazbeni pisac
i povjesničar, melograf, folklorist,
etnomuzikolog i skladatelj

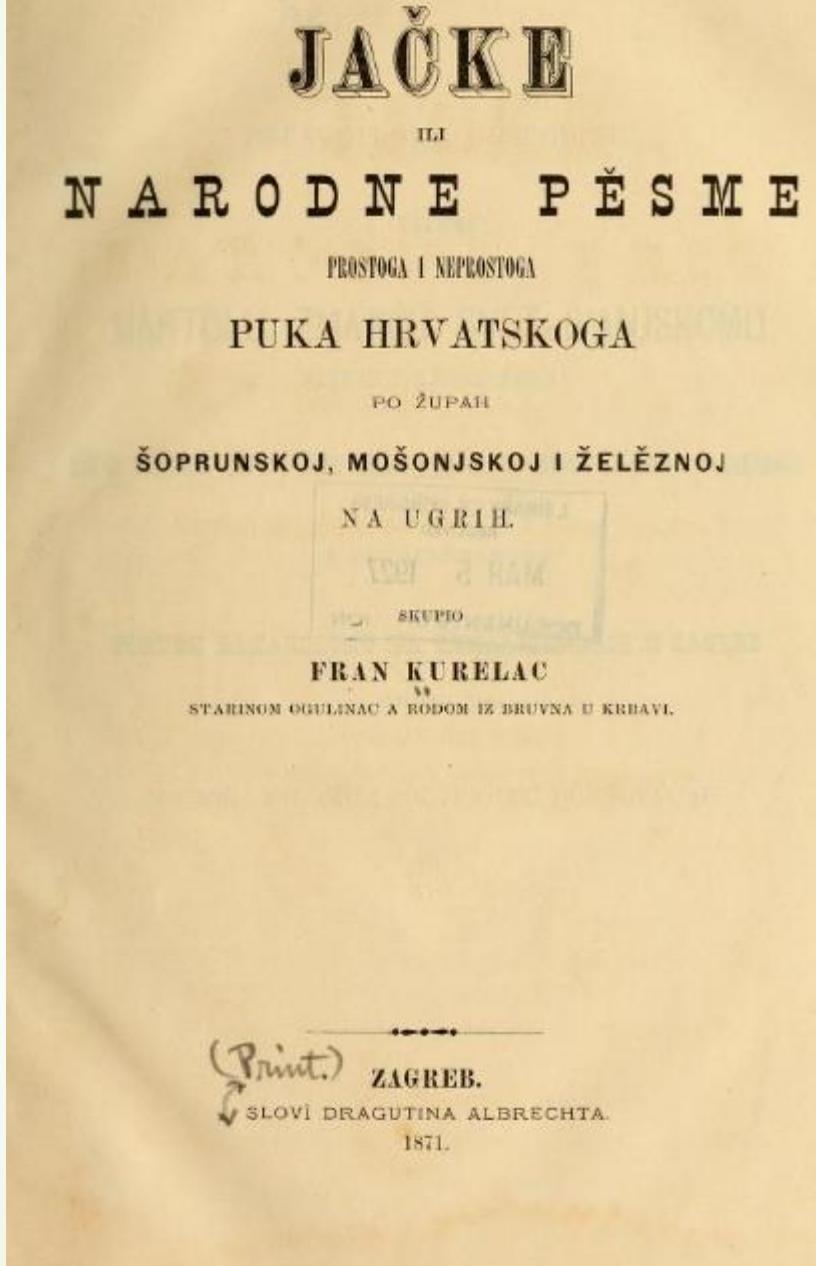
- ▶ Sa skupljanjem narodnih pjesam je Kuhač počeo jur u Donjem Miholjcu i Pešti, da bi intenzivno nastavio 1859. i krajem 1860-ih, kada je proputovao Madjarsku, užu Hrvatsku, Hrvatsko primorje, Istru, Dalmaciju s otoki, Crnu Goru, BiH, Srbiju, Makedoniju i Bugarsku.
- ▶ Med ljeti 1878. i 1881. je objavio i 4 knjige s ukupno oko 1600 narodnih napjevov svojega kapitalnoga djela „Južno-slovjenske narodne popievke“. U okviru ovih knjig je bilo publicirano i čuda hrvatskih narodnih jačak.
- ▶ Redovito je pohadjao i zapadougarske/gradišćanske Hrvate.
- ▶ F.Ks.Kuhač je kao početnik hrvatske etnomuzikologije i glazbene historiografije jedan od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika druge polovice 19. stoljeća.

F.Ks.Kuhač: "Južno-slovjenske narodne popievke, I.Knjiga, Zagreb, 1878."

- **Fran KURELAC**
(*1811.-†1874.)
- autor jednoga od najboljih djela hrvatske putopisne književnosti

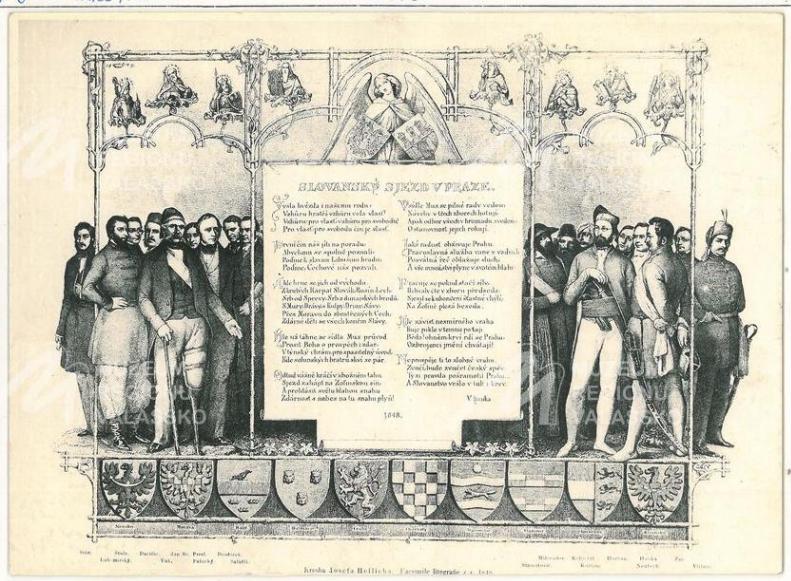

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

- osobne pretpostavke i razdoblje

- materinski jezik
- osobni kontakti
- znanja iz književnosti
- Ilirski pokret i hrvatsko-ugarski odnosi

Slavenski kongres, Praga, 2.6.1848 - 12.6.1848.

- Materinski jezik F.Kurelca je bio ikavsko-ekavski dijalekt čakavskoga narječja, sličan gradićansko hrvatskom jeziku.
- Osobni kontakti:
 - Ljudevit Gaj (*Krapina, 1809. - †Zagreb, 1872.)
 - Ivan KUKULJEVIĆ SAKSINSKI (*Varaždin, 1816. - †Puhakovec, 1889.)
 - Ján Kollár (*Mošovce, 1793. - †Beč, 1895)
 - František Palacký (*Hodslavice, 1798. - †Praga, 1876)
 - Pavel Jozef Šafarík (*Kobeliarovo, 1795. - †Praga, 1861.)
 - Janko Drašković (*Zagreb, 1770. - †Radgona, 1856.)
- Znanja iz književnosti:
 - J. Csaplovics: „Croaten und Wenden in Ungern“, Pressburg, 1829.
 - S.Vraz: „Narodne pjesni illirske, koje se pjevaju po Štajerskoj, Kranjskoj i zapadnoj strani Ugarske“, Zagreb, 1839.
 - P. J. Šafárik: „Slovanský národopis (Slavenska etnografija)“, Praga, 1842.
 - I.Kukuljević Saksinski: „Pěsme I.Kukuljevića Saksinskoga s dodatkom narodních pěsama puka hārvatskoga“, Zagreb, 1847.
 - Časopis „Gazeta Polska“ – članke A.F.Kucharskoga, Varsava, 1825.-1835.
 - časopis „KOLO“, članke S.Vraza, Zagreb, 1843.
 - Časopis „KWĚTY“ - članke M.Fialku, Praga, 1842.
 - A.W.Šembery: „O Slowanech w Dolních Rakousích, časopis Česke muzeum, Praga, 1845.
 - F.Sušil: „Moravské národní písne“, Brno, 1859.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

- regija istraživanja
 - Mošonska župa
 - Šopronska župa
 - Željezna župa
- F.Kurelac je pohodio i zabilježio **jačke iz 57 hrvatski sel**
- F.Kurelac je publicirao **u jačkaru 700 jačak**
- Najveći boj jačak je pobrao u Petrovom Selu, i to 47 jačak
- Putovanje je zahršio u selu Dubrava sjeverno od Požona u Požonskoj župi.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

- Sadržaj knjige F.Kurelac :Jačke
 - Uvod
 - Iz mojega putovanja po Urgskih Hrvatih

- ▶ Iz mojega putovanja po Urgskih Hrvatih
 - ▶ Sustet i za objed sa M.Fiakom u Bečkom Novom Mjestu
 - ▶ Susred s prijateljom I.Kukuljevićem u Beču
 - ▶ Spominje pokojnoga J.Csaplovicsa i lipotu Vorištanskih divojak, sponjine isto dolince i gorinice.
 - ▶ Spominje kako je I.I.Srežnjevski pohodio na putu iz Beča (?Sopronske?) Hrvate i napisao za nje: "ta višji su, lěpši su, bogatiji su nego Němci i Magjari".
 - ▶ Spominje A.F.Kucharskoga, ki je prije njega pred 14 ljeti spavao u istom stanu u Vulkaprodrštofu.
 - ▶ Spominje pokojnoga Bečkoga biskupa Kolonića, ki je u Trnavi dao štampati „Nauke Hristjanske“ na čurulici.
 - ▶ Govori za čakovce, na Rakuškoj ili Austrijskoj strani naseljenih i pogovoru su danas propali.
 - ▶ Spominje i Nikolu Jurišića, ki je Kiseg branio u 1532. ljetu.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

- Sadržaj knjige
F.Kurelac :Jačke
 - I. Pěsme ljubavne
 - II. Sgodnice ljubavne
 - III. Pohodi ljubavni

I. Pěsme ljubavne:

- ▶ Br.15 (Drago srce rožica 4.kit)
- ▶ Br. 19 (Lipo je cvijeće tulipan)
- ▶ Br. 56 (Trijeta sam te ljubila 2.kit)
- ▶ Br. 63 i Br. 150 i Br. 232 i Br. 261 (Oj Jelena)

II. Sgodnice ljubavne

- ▶ Br. 225 (V jutro rano se ja stanem)
- ▶ Br. 263 (Hranila je mati)

III. Pohodi ljubavni

- ▶ Br. 269 (Jur tri noći nisam spala)
- ▶ Br. 270 i Br. 271 i Br. 272 (K večeru
Ću v selo pojti)
- ▶ **Br. 276 (Šurlali su si junaci)**

42

451. Kada zaspu otac i mati.

Iz Kolnoa u šopronjskoj županiji.

Lento ♩ = 56.

Sur - la - li su si ju - na - ki, sur - la - li su si ju - na - ki
pod mi le ro - že o - blo - kih.

Surlali su si junaci
Pod mili rože oblokih:
Čuješ li, mila, ali spiš,
Ali se neg tako činiš?
„Čujem te, mila, ja ne spim,
Ali vrat' otvorit ne smim;
Počekaj malo pred vrat,
Dokle zaspu otac, mati.^a
Otač, mati su zaspali,
Za našu ljubav nist znali;

Samo mises med zvezdami,
On je virostoval s nami.
Stani, mili klinac, stani,
Jur se na okolo dani.
Stal je mili na sred dvora
Da pogleda, je li zora.
Poglej, mila, po zvezdicah,
Još danas polnoća;
Vindar ali z Bogom velim,
I laku noć, srdeč, želim.

*„Jačkar“ od M. Nakovića Štamp. god. 1876. u
Ugarsk. Starogradu.)*

Inačica.

Iz Geristrofa u šopronjskoj županiji.

Surlali su mi junaci,
Pod lipe mili obločci.
„Čuješ li, mila, ali spiš?
Ali se ti to neg činiš?
„Čujem te, mila, ja ne spim,

Ali ti odprit vrat ne smim,
Počekaj mrvu pred vrat,
Mat i otac te zaspati.^a
Mat i otac mi zaspali,
A mi dva smo se dragali.

*(Fr. Kurelac „Jačke“ br. 276 Štamp. god. 1871.
u Zagrebu.)*

F.Ks.Kuhač: "Južno-slovjenske narodne
popievke, II.Knjiga, Zagreb, 1879.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

■ Sadržaj knjige F.Kurelac :Jačke

IV. Tuge ljubavne,
sirotinske,
novačke,
nevoljničke itd.

V. Razstanci na
vojsku, od mile, pri
udaji, pri smrti

VI. Priče svetovne

VII. Priče crkovne

- IV. Tuge ljubavne, sirotinske, novačke, nevoljničke itd.:
▶ Br.320 (Vince, vince črljeno)
▶ Br. 332 (Išao sam se šetati)
▶ Br. 353 i Br.360 i Br.361 (Snoć sam kasmo stala)
▶ Br. 391 (Lipi su klinčaci)
- V. Razstanci na vojsku, od mile, pri udaji, pri smrti
▶ Br. 417 (Dobar večer Bog daj)
▶ Br. 423 i Br.429 (Jedinoga sina)
▶ Br. 426 (Godina j' curila)
- VI. Priče svetovne
▶ Br. 439 (Ako ti je Marko žao)
- VII. Priče crkovne
▶ Br. 485 (Lipa j' hiža zidana)
▶ **Br. 493 (Ča mora to biti – pastirska)**
▶ Br. 495 (Sveti Ivan piše)

Vesel se, Moldava, ti tiba vodica,
Ti si med vodami najglasovitija.
Va tebi je lezal i sveto počival
Dragi kamen jedan : taj presveti Ivan.
Zato se 'zvriješ i vsim predpostavljaš,
Da ti ni podobno nit morje široko.
Mojzeš je u pustinji Židovskomu ljudstvu
Krez vodu ugasil neričnu žajeu.
Ali voda ona va visokih gorah
Prestala 'e 'zvirati po Mojzeša smrti ;
Ali ti Moldava, potokom kraljica,
Ne prestaješ 'zvirat po smrti Ivana :
Za to ča je Ivan, on presvitli kamen,
Češkoga orsaga va tebi utopljen.
Tebi se dostoji krajina velika,
Za to ča s' prijela svetoga Ivana.
Va te su upale te zvizde nebeske,
Ter su se svitile kot dragi kamenje :
Neka se svitiju nam na skradnjoj ura,
Ter nas razsvitiju va našoj škurini :
Da se i mi k smrti dobro pripravimo,
Ter svetog' Ivana tamo mi vidimo,
Komu budi hvala i tebi, Moldava. —

Ča mora to biti, jur se dan čini ?
Jur se dan načinja, još polnoći ni ?
Pastiri pri čredah vti glave vzdvižu,
I jedan drugomu vse tako kriču :
„Jure, Vide, Šime, gori se vstante,
Ter tu lipu svitlost malo si poglejte.“
Jure ter i Šime gori se vstaju,
Na Ivu ter Vida tako kričuju :
„Postole obujte, halje si vzamte,

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

■ Sadržaj knjige F.Kurelac :Jačke

VIII. Priče o ratovi,
gradovi, junacih
itd.

IX. Opisivanje živine i
života kojičijega
itd.

X. Pесme šaljive,
domišljate,
uštipljive

XI. Pесме за směh

VIII. Priče o ratovi, gradovi, junacih idt.

- ▶ Br. 501 (Kad je Turak pod Bečom ležal)
- ▶ Br. 502 (Jačka za Nadaždija)

IX. Opisivanje živine i života kojičijega itd.

- ▶ Br. 507 (Jačka od zeca)
- ▶ Br. 510 (**Protuliće drago vrime jur nam dohaja**)

X. Pесме šaljive, domišljate, uštipljive

- ▶ Br. 538 (Oj Marica, klinčac gusti – nota- K večeru ču selo pojti)
- ▶ Br. 551 (Lipa moja čista sreda)
- ▶ Br. 554 (Ah joj meni, žena moja glava me boli)
- ▶ Br. 558 (Jačka od sel)
- ▶ Br. 568 (Jačka od vsakoračkih divojak)
- ▶ Br. 586 (Jačka za Hrvatske školnike)

XI. Pесме za směh

- ▶ Br. 604 (Ja sam junak jako tužan)
- ▶ Br. 607 (Imama je žena muža maljahnoga kot i puža)

1.

Protuletno drago vreme pak nam dohodi,
A turobne zime breme od nas odhodi,
Dan je dugli, krajše noći,
A sunašće prez pomoći

Više izhodi.

2.

Stanem vu jutro gledeči bu li skoro dan
Meseč zorjum odhodeči sunce ide van,
Misel moja mi ne prudi,
Zahman se po svitu trudi,

Ne joj onde stan.

3.

Merzli sneg jej na gorah zdavnja preminul,
A debeli led na vodah, i mraz poginul,
Topli jug nas pušč greje,
I žarko sunce lepo seje

Sever odrinul.

4.

Zelene se vse lozice, trava v travnikih,
Videti je fiolice po vseh cvetnjakeh,
Sad i cvetu po goricah,
Zdenci teku po dolicah,

Takaj jarkeh.

5.

I dundena na travicu rosa opala
Videti je vsaku pticu iščuči hlada
A neg misel moja tuži
Ar joj vreme jačno služi

Vsigdar i sada.

6.

Vesele se vse ptičice, drobno dumbore,
Kukovaču, garličice čuti je in gore,
Škerlec k nebu lečuč poje
Hvali Boga v pesme svoje

Od rane zorje.

7.

Kragulj leti hitrem skokom, gringlec z drobuli
Lastovica pred oblokom rano čverguli,
V jutro, večer, vu dne, in noči,
Igra slavič ze vse moči

Drage veseli.

Finis

fecit Comes Fe(rencz) Delli(Šimunovič)

8.

Divji golub lipo guče, na gnezdu sedi,
A gerlica milo guče goluba gledi,
Vse vre ptice gnezda grade
Da odhrane svoje mlade

Vreme im godi.

9.

Orel kikče po puščine, visoko leti,
Sokol sedi na pečine ter bistro gledi,
Zigrava se jastreb v zraku
Sova leče vse po mraku,

gde hranu vpeti.

10.

Kos vu jutro potučkava, žune igraju
Druga svoga drozd zazava, srake se smeju
Šojske, vrapci, plepelice
Branjug, terčke, jerebjek

Vse se raduju.

11.

Jelen u gore poskakuje k zdencine beži,
Serna listje ogrizuje malo gde leži,
Zajci skaču na pšenici
Negda j' videt i lisicu,

Pak v jamu beži.

12.

Videči to, Bože, k tebe sercem zdihavam,
Ar veliku twoju u sebe milost spoznavam,
Zato tebe prez pokoj,
Ja i grešna duša moja

Ovde zazavam.

13.

Ti si moje protuletje, moja lehkota,
Ti si moje rano cvetje, moja lepota
Tebe dičim, tebe hvalim
V twojoj službe se ne jalim,

Moja dobrota.

14.

Sad od ptičic me spavanje več ne veseli,
Nit se zverjem deržat na nje serce mi želi
Samo JEZUS drago ime
Vsako čini slatko brime

Duša ma veli.

J.Bratulić: "Pjesmarica Ane Katarine
Zrinske(*1625-† 1673)", Zagreb, 2014.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

■ Sadržaj knjige F.Kurelac :Jačke

XII. Pěsme o svetinji i
dobroti

XIII. Pěsme starobne i
starotajne

XIV. Kojičega: vino,
vojnik itd.

XV. Pěsni Hrastjanske
(kod Karlovca)

XVI. Imena sel i broji
jačak

XII. Pěsme o svetinji i dobroti

XIII. Pěsme starobne i starotajne

► Br. 649 (Tri ribari ribe lovú)

► Br. 654 (Zelena lipa j' gorila)

XIV. Kojičega: vino, vojnik itd.

► **Br. 675 (Aj vinko, vinko črljeno)**

► Br. 680 (Sunce mi zahaja)

XV. Pěsni Hrastjanske (kod Karlovca)

► Br. 1 (Tancaj tancej črni kos)

► Br. 5 (Oj jesenske duge noći)

800

b) Ztracená mládost. Z Prevaruy.

Ej kad sam ja biv mlad, sa-komu sam biv drág. Lipi moji
mládi dni, ja vas jiskam a vas nji.

Ej kad sam ja biv mlad, Lipi moji mládi dni,
Sákomu sam biv drag. Ja vas jiskam a vas nji.

Z Frýdláštora.

Po-vi ti mi draga mi-la, bi-li te mi majka da-la?
ča bi mi te aj ne - dá-la, kad sam s tobum v noci stala.

Povi ti mi draga mila, bili te mi majka dala?
Ča bi mi te aj nedála, kad sam s tobum v noci stala.
S tobum sam ja v noci stala, i veru sam tebi dála
Zlát prstenek na ruceiu, z rozmarina kříčicu.

d) Koleda. Z Gutjelda.

Ta zvez - da ta je i - ziš - la i - ziš - la z o - ne stra -
ně čr - ne gore z o - ne stra - ne čr - ne go - re.

Ta zvezda ta je izšla V zvezdi stoji dite mlado, Na križu je napisano,
Z one strane črne gore. V rukah drži ta zlati Da je to ditě pravi Bog.
Ona nam sviti široko, Široko ino visoko,

F.Sušil: "Moravské národní písne", Brno, 1859.

Fran KURELAC

(*1811.-†1874.)

- Sadržaj knjige
F.Kurelac :Jačke

Jačka iz Trajštofa:

Pozdrav iz varoša Praga

381.

Trajštof.

Sad tebe posdravljam, moja mila draga,
Uz ovu priliku iz varoša Praga;

Ter ti lipo pišem s mojù desnù rukù,
Da se ti spomeneš na veliku tugu,
Kù sam s tobum imal pri mojem odhodku,
Kad sam moral projti v tuju zemlju gorku ;
Kada si mi htila v Šaproni ostati,
Kumaj si se mogla mene nagledati.
A sad si me tako naglo odurila,
I meni junaku s ričju poručila :
Da b' se mogla jednoč kadi s manum s' stati,
Da mi ne b' hotila pomož bog zazvati.
Čujem, da se već krat po ulicah šećeš,
Ter se na diaki ni ogledat ne ćeš.
S tim meni načinjaš, veruj, tugu veću,
Ar mi vsi diaki pišuć v oči meću :
Da s' prvo za nami ljubavju gorila,
A sad si jur mene s njimi odurila.
Ti si meni rasla na mojem srdačci
Kako i tulipan va lipom vrtlaci :
Ali sada vidim, da je jur vse zahman,
Da te moram 'zkinut iz môga srdeca van.
Volil bi bil sto krat, da te ne bi bil znal,
Neg ča sam se s tobum tako jako spoznal.

Ali će ti bit žal, ča si govorila,
Ar si moju ljubav v srdeci umorila.
Tužit ćeš se tužit jako neveselo,
Kad ja domom dojdem v Trajištofsko selo.
Ne ćeš me žalovat v voščanskoj prateži,
Nego ćeš oplakat vse kute po veži,
Kada me zagledaš lipoga viteza,
Va srebri i zlati spravnoga klinčaca.
Onda ćeš ti reći :ča sam učinila,
Da sam moje srdce ja s njim razdružila ?
Ali će bit zahman vse tvoje javkanje
Ino obrb glave s rukami lamanje.
Moja svitla sablja, kù nosim uza se,
Ne će moć riči dat nit poglednut va te.
Ada ostan s bogom, sad od mene prosta,
Ja sam si jur zibral kod Moldave mosta :
Drugu vernu ljubav s črnim očima,
Tanka 'e i visoka, s njum počtenje imam.

F.Kurelac: "Jačke ili narodne pésme prostoga i neprostoga puka hrvatskoga po župah Šopronskoj, Mošonskoj i Želéznoj na Ugrih", Zagreb, 1871.

Fran KURELAC

Spomen ploća u selu Oštarije (HR) 9.11.2024

***Hvala na
Vašoj pažnji***